16de JAARGANG — CURAÇAO DEN 11den MAART 1899. — No 793

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 10 Maart.

Een eerlijk woord.

Bij de miskenning en de verkeerde beoordeeling, waarvan de katholieke priester zoo dikwijls het voorwerp is, doet het goed, te zien hoe er onder de tegenstanders mannen gevonden worden, die den moed hebben, een onpartijdig onderzoek in te stellen en daarna zich niet schamen, voor hunne overtuiging uit te komen, ook al wijkt deze af van het oordeel, dat zij, verkeerd ingelicht, vroeger met het grootste gedeelte hunner geestverwanten gevormd hadden. Zij trotseeren dan het gevaar dat zij beloopen, van in het vervolg te worden uitgekreten voor bekrompen denkers, clericalen, loopende aan den leiband van Rome, en van te worden betiteld met meer dergelijke benamingen, doch toonen juist daardoor, mannen van karakter te zijn, die zich weten te verheffen boven alle menschelijk opzicht en verder de kleingeestigheid overlaten aan de kortzichtigen onder hunne partijgenooten.

Dezer dagen vonden wij in een der Hollandsche bladen een ingezonden stuk dat een verklaring bevat zooals wij hierboven bedoelen en dat — men lette wel — geschreven is door iemand, die, zooals hij zelf bekent, *zich niet geroepen acht, een lans te breken voor de katholieke geestelijkheid en dat om velerlei redenen zich ook niet tot taak heeft gesteld ;* iemand, die *zijn jong leven heeft gesleten tusschen zoogenaamde intellectueelen van andere richting.*

Wij geven dit stuk zonder eenigen commentaar, behoudens de opmerking, dat het schijnt geschreven te zijn met het oog op omstandigheden niet veel verschillend van die welke wij ook hier beleven.

„De vrede met Spanje is geteekend en daarmede is het laatst interessant nieuws verdwenen, dat de geesten in den laatsten tijd onledig hield. Cuba en Portorico hebben nieuwe heerschers gekregen en de Yankees zullen thans de wereld te aanschouwen geven, hoezeer zij het edele ambacht van regeeren verstaan. Laat het oude Europa intusschen zijn verwachtingen niet te hoog spannen : de heer Monroe heeft te zijner tijd de basis gelegd van de Amerikaansche politiek. „Amerika voor de Amerikanen" is zijn leuze, de zuiverste essentie van een egoïsme zonder grens, en broeder Jonathan heeft zich gehaast, dat devies tot zijn strijdkreet te maken. Nu zullen, getrouw aan dat devies, Cuba en Portorico Amerikaansch worden en dus den Amerikanen gaan toebehooren. De beloofde autonomie is, wat men gevoeglijk een paskwil kan noemen, want 1°. wordt nu reeds van Amerikaansche zijde beweerd, dat Cuba er niet rijp voor is en 2°. zou dat al te sterk indruischen tegen de leer van den braven Monroe.

Het verbaasd Europa zal het dus zien gebeuren en de historie zal het kunnen aanteekenen op haar papyrusrol, hoe de om zijn practischen zin zoo te recht geprezen Yankee in naam der menschelijkheid bezit zal gaan nemen van de parel der Antillen.

Uit menschelijkheid ! Is het niet of men het te Keulen hoort donderen? Amerika de wreekster van de verdrukte menschheid ! Ach, hoe behendig wordt met dit edel beginsel gegoocheld! Omdat ik volgens hem mijn kippen niet goed behandel, komt mijn buurmnn, haalt ze uit het hok en neemt ze mee naar zijn huis, waar hij ze uit medelijden wel wil plukken en braden.

Zoo zal het met de Cubanen gaan. Ze zullen alle voordeelen genieten van de Amerikaansche beschaving, tegen betaling evenwel van zooveel dollar per hoofd. Maar ze zullen er toch dit bij gewonnen hebben, dat ze den gehaten priesterdwang van het Katholieke Spanje zijn ontloopen. En daarover wilde ik het juist eens hebben. Daarover schetteren de meeste groote en kleine anti-katholieke bladen liefst in koor, nu eens openlijk en zonder het voorzichtige doekjes omwinden, dan weer meer bedektelijk en als tusschen de regels door. Dat is m. i. niet eerlijk. En ik heb het er op gezet voor eerlijkheid en recht te strijden buiten alle geloofsovertuiging om.

Waarom toch is de geestelijkheid altijd het „bête noire" van anti-godsdienstige bladen? Die vraag heb ik mij wel eens dikwijls in de eenzaamheid van mijn studeervertrek gesteld. Zijn zij die haar als zoodanig uitkrijten, wel altijd bevoegd tot oordeelen en is hun woord evangelie? Hebben zij wel, vraag ik mij af, de eerlijke overtuiging van hetgeen zij beweren, en is die overtuiging gevestigd na talrijk genomen proeven, die de waarheid er van onomstootelijk hebben bewezen? Let wel, ik acht mij niet geroepen, hier een lans te breken voor de katholieke geestelijkheid en heb mij om velerlei redenen dat ook niet tot taak gesteld, maar toch komt het mij voor dat deze kaste van menschen geheel verkeerd, onrechtvaardig, onbillijk en valsch wordt beoordeeld. Wanneer men zijn jonge leven altijd heeft gesleten tusschen zoogenaamde intellectueelen van andere richting, zooals de schrijver dezer regelen, dan bevreemdt het wel eens, de meest ernstige lieden onder hen met een potsierlijke naïveteit te hooren oordeelen over de katholieke clerezij. Er is inderdaad kaf onder het koren,— waar is dat niet ? — maar haalt dat weinige kaf er nu eens uit, wat een machtige hoop heerlijk graan blijft er dan nog over!

Het heeft mij getroffen, en ik kom er op terug, dat het vooral de zoogenaamde intellectueelen van andere richting zijn die de priesters der Katholieke Kerk aanvallen. Ik zeg *zoogenaamd* intellectueelen, want de werkelijk solied-ontwikkelde menschen oordeelen minder oppervlakkig en zeker meer eerlijk. Dát nu moet vooral in de maatschappij gezocht worden. Een streven naar eerlijk oordeelen zij de leuze van ieder ontwikkeld man ! Weeg en meet, en doe dat met ernst en aandacht, opdat gij onmiddelijk bemerkt wanneer uw balans valsch of uw maatstok onjuist is. Geef den keizer wat des keizers is en aan ieder individu de waarde, die hem toekomt.

Hoeveel jonge levens zijn er niet onmogelijk gemaakt door dat lichtzinnig aannemen en weervertellen op gezag van een ander. Is dan de mensch zoo weinig zaaks, dat hij dient beoordeeld, geoordeeld en veroordeeld onder een glas Münchener aan de kletstafel (heerlijk juiste naam) van een of ander koffiehuis á la mode ?

Wanneer de plaatsen aan die kletstafels eens wat meer ledig bleven en de stoel aan den huiselijken haard wat meer bezet, zou er dan niet een ruimer levensopvatting komen en een minder bekrompen oordeelen, dat vooral in kleine centra zoo dringend gewenscht is ? Nadenken en onderzoeken kan niet anders dan ten goede komen aan de dragers en verkondigers der christelijke moraal bij uitnemendheid, want is er iets heerlijkers denkbaar, ook voor den scepticus of ongeloovige, zelfs voor den rationalist en materialist, dan het bewonderen van den codex der christelijke zedeleer, wier voorschriften onomstootelijk door alle eeuwen dezelfde zijn gebleven ?

Maar de Jesuieten, zegt mijn semi-intellectueel van daarstraks, hebben er toch hun „doel heiligt de middelen" uit gebrouwen. Vriend, gij zijt het geïncarneerd bewijs

---

FEUILLETON.

PODER DI FE.

(10)

Carmen tabata tembla cordando solamente, koe Pedro ta catiboe i koe lo é ta tembla bao di látigo di un tirano ; lo tabata mehor koe el a moeri na campo di batalja.

Luis Beira a keda fihé den su cara. El a ripara es destruccion di dolor riba su cara agradabel ; é tabata pálida i flacoe i su wowonan koe tabata brilja di legria un tempoe, a perdé awor toer nan splendor.

Toch é tabata boenita ainda, pasobra e tristeza no a troca su cara ni su estatura completamente.

Es matroos a mira perfectamente impresion, koe su palabranan a haci riba Carmen.

— Lo mi no corda mas tantoe ai riba, Carmen, é dici coe un tono dusji ; un cordamentoe asina no ta combini pa un moza jen di bida manera bo; Pedro ta morto, esai mi tin conviccion, poco por a salba, es otronan incrédulonan a mata nan of haci nan preso i esaki ta peor koe morto; Pedro su wesoenan ta blikia ta hopi tempoe caba den zantoe africana.

— Sin embargo, mi ta spera riba djé, es moza dici coe firmeza.

— Sí, un tempoe razonabel, es matroos a respondé, esai ta combeniente i hustoe, ma ta un locura irracional si bo dera bo hubentud den su graf.

— Esai ta mi asuntoe ! Carmen dici birando lomba pé. Pedro Martinez ta mi comprometido i sea koe é ta biboe of morto, mi kier tené mi promesa.

— Bo ta papia manera un moza sin sintir, Luis Beira a respondé un poco rabiar, mi no kier disputa coe bo, mi kerida Carmen, priminti mi solamente, koe lo bo tendé pa mi, dia mi bolbé ; mi ta bai pa un anja, i duranti es tempoe ai lo mi no molestia bo.

— Aunké bo bai pa bintí anja, lo mi no tendé pa bo, mi no tin nada di haci coe bo, es moza dici indignar.

E kier a bai, ma Beira a strobé den camina.

— Lo bo tendé pa mi henteramente, Carmen, i anto mi ta bai, é dici. Bo conocé mi solamente bao di nomber di Luis Beira, un matroos, ma tin un tera, oenda mi ta carga un otro nomber, oenda mi tin hende bao di mi poder, koe ta mes fiel na mi, manera nan ta aki bao di senjor di Amaranta. Bisa noema, koe lo bo kier ta mi esposa, lo mi hiba bo aja i lo bo goberna aja manera un reina riba Luis Beira i su súbditonan; i mira, é tabata sigi papia, mientra el a abri un koftji koe tabata scondir bao di su mantel ; tabata moenstra Carmen : coljar, rentji di orea coe piedra briljante, es aki ta regalo di Luis Beira na su breid.

Ma Carmen a kita su cara coe indignacion i dici coe un tono rabiar i di menosprecio:

—Haci bo regalo na es koe bo kier, com bo por risca di kier seduci mi di es manera ai? mi no kier tendé pa bo mas, bo palabranan ta molestia mi orea; mi resolucion ta firme, Pedro solamente por ta mi esposo ; si é no bolbé, anto mi ta bai pasa sobrá di mi dianan di bida den un combentoe.

Luis Beira tabata mira Carmen coe contentoe, manera é tabata para ai coe su cara corrá di indignacion, mientra koe último rajonan di solo, koe tabata drenta tabata luzé ; nunca Carmen tabata mas boenita pé. Coe trabao é por a domina es lucha den su interior.

—Carmen, é dici coe un boz ronco di agitacinn ; bo no sabi, kiko kier bisa oponé Luis Beira ; mi ta bisa bo, lo bo bira mi esposa, aunké cieloe i mundoe lamanta contra mi ; ma dianter, mi no sabi pa haci kiko mi ta spera riba bo respondi, i mirando rondor di djé el a sigi, mientra el a saca su punjal, doena mi bo palabra, koe lo bo bira mi esposa of mi ta hinca es punjal aki den bo coerazon.

Luis a jega cerca djé, mientra koe es punjal tabata lombra den laria riba su cabez, ma Carmen a boela riba un baranca i den un momentoe é tabata for di alcance di su enemigoe.

Luis Beira a hala atras admirar pa habilidad di es moza.

—Ai, bini, baha Carmen, é tabata grité, mientra el a bolbé warda su punjal : ta un chanza mi a haci coe bo, no keré, koe Luis Beira por haci e muger koe é ta stima ningun maloe ; baha, bini aki bao, aki bo ta mas for di peligro.

E tabata papia coe un tono serio i suplicante, pasobra el a mira, com un paso maloe noema por a tiré den corriente, ma Carmen a keda inmovibel i intrépidamente parar na su lugar.

—Nunca, miserabel ! é tabata grité.

Su bista a cai riba es brug bieuw i inboluntariamente el a hunta su dos manoenan.

—O, Santo Padre Gonzalvo, é tabata reza, bo, koe semper tabata dispuesto pa juda nan koe ta sufri, tené compasion coe mi !

Di repiente Luis Beira a bira pálido, pasobra pa respondi riba oracion di Carmen, a presenta riba es brug un monhe dominico. Su forma tabata clar den luz di es rájonan di solo, koe tabata drenta i koe a forma un krans rondor di su cabez.

E ta sigi.

voor mijn stelling van halfheid: onderzoek of dat wel ooit door die orde van wetenschappelijk hoogstaande mannen is gezegd. Wijs mij de plaats, roep ik uit, en ik zal mijn hoofd gaarne buigen en meer eerbied krijgen voor uw onderzoek en belezenheid.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Kerkelijke berichten.

Laatstleden Dinsdag werd op het Groot-Seminarie Scherpenheuvel het feest van den H. Thomas van Aquino, Patroon der Studiën, op een bijzonder plechtige wijze gevierd.

Des morgens te half acht droeg de Zeereerwaarde Heer A. SAVOIA, Overste der Salesianen, een plechtige H. Mis op in de feestelijk versierde kapel.

Te half elf had er een plechtige vergadering plaats in de groote aula van het Seminarie. Deze vergadering werd voorgezeten door den Zeereerwaarden Heer President R. REGOUIN en ingeleid door den Weleerwaarden Heer R. WAHLEN, die voor de aanwezigen met een kort woord het doel der vergadering, nl. de verheerlijking van den H. Thomas van Aquino, uiteenzette.

Daarna kwamen eenige Eerwaarde Heeren Studenten van het Groot-Seminarie aan het woord, die in dicht of in proza, doch allen in heerlijk Spaansch, den lof zongen van hun heiligen Patroon en Leermeester.

Aan het einde der séance dankte de Zeereerwaarde Heer President de Eerwaarde Seminaristen voor de eer, welke zij aan den heiligen Ordebroeder hunner professoren gegeven hadden en wees hen op het voorbeeld, dat zij in den H. Thomas van Aquino hadden na te volgen.

Des avonds om zes uur besloot een plechtig Lof, waarbij door den Zeereerwaarden Heer President een boeiende lofrede op den Feestheilige werd gehouden, dezen schoonen St. Thomas-dag.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikkng. dd. 8 dezer maand, No. 152, is aan den Heer J. W. J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH, klerk alhier, met ingang van 10 dezer, een maand binnenlandsch verlof verleend.

Havennieuws.

De *Prins Willem I* van den *K. W. I. M.* heeft twee dagen op zich laten wachten. Deze vertraging werd veroorzaakt door een storm, waardoor het schip in het Kanaal werd overvallen en waarbij het een kellner en een boot verloor.

* * *

Voor rekening van den *K. W. I. M.* wordt door de maatschappij *De Maas* te Rotterdam een nieuw stoomschip gebouwd. De romp wordt opgetrokken op de werf van RYKKEE & Co.

* * *

Gisterenmorgen viel hier binnen Hr. Ms. pantserdekschip *Zeeland*, dat den 1sten Februari uit Nieuwediep vertrok. De kapel aan boord speelde bij de binnenkomst, en het muziekkorps van het garnizoen verwelkomde den oorlogsbodem in de haven.

De état-major van Hr. Ms. *Zeeland* bestaat uit: kapt. ter zee A. G. Ellis, kommandant; kapt.-luit. ter zee W. J. De Bruyne, 1e off.; luits. ter zee 1e kl. A. J. Van Stockum en E. W. Pleiffer; id. 2e kl. G. L. d' Abo, F. W. J. Groeneboom, A. H. Van Deursen, H. J. Alberda, E. M. Wissmann en D. R. Schuitemaker; adelborsten 1e kl. F. J. Witteveen, C. C. Kayser, J. A. Jager, A. H. Van der Mersch, F. F. v. d. Ven, A. Rombach en B. J. Heilbron; 1e luit. der mariniers J. W. Wijnands: off. van gez. 1e kl. dr. C. J. De Bruyn Kops; id 2e kl. D. J. Vrijdag; adjunct-adm. P. A. Snellen van Vollenhoven; off.-mach. 2e kl. J. Maandag en ingenieur 2e kl. J. M. v. d. Struijff.

De daar aan boord geplaatste machinisten zijn: hoofd-mach. 1e kl. G. H. Bakke: mach. 1e kl. P. H. De Carpentier, J. v. d. Pijl. G. Keijzer, H. R. Birza, U. G. M. G. De Vries; id 2e kl. J. H. Voorthuyzen, R. Grandia, W. Donderff en F. Th. De Glopper; adsp-mach. F. H. Henkelman, M. Ouwehand en P. H. Whitlau.

Chef der equipage is de opperschipper F. Felkers.

* * *

De *Gouverneur van den Brandhof* vertrekt aanstaanden Maandag 13 Maart te half vijf naar de eilanden S. Martin, N. G., Eustatius en Saba.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Jno Anderson, Inesia Alvares, I. I. de Breed adres Helmunt, A. T. Curiel, I. G. Calafat, Mercedes S. de Fernandez, Guillermina Gruber, N. de Lima, De Luna, Margarita Martines, Pedro Prince hijo, R. M. Ribbuis (2), Camilio Serilio, David Sellie, Leonilia Sardo, Adelaida Streek, Johnij de Veer, Ernesto Wendt para entregar Margarita Schoop,

Aangeteekende Stukken.

Elias Curiel c/o M. P. Curiel, Agustin Diaz, Otto Diercks, Constantino Laurens, al cuidado de Martin Pitters.

Een serenade.

Na de aankomst van het officieële bericht, dat de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. BARGE, Gouverneur der Kolonie, benoemd was tot Commandeur in de Kroon-Orde van Italië, brachten de officieren van het garnizoen Vrijdagavond om acht uur onder fakkeloptocht een serenade aan den Heer Gouverneur. De stoet trok uit het Riffort naar het Gouvernementshuis waar de officieren na afloop der serenade genoodigd worden.

Politiezaken.

Verleden week Zaterdagnacht is er ingebroken in de *Licoreria Gazan*, en daaruit ontvreemd een som van 35 gld.

De dieven moeten met veel behendigheid zijn te werk gegaan, wijl in de buurt van de kroeg een politieagent gewoonlijk de wacht houdt.

Ongelukken.

Deze week brandden op *Galo* in de parochie Santa Maria een drietal huisjes af, waarvan een tot magazijn diende en een ander reeds bouwvallig was. Op het oogenblik van den brand bevond zich niemand in die huisjes en slechts een kist kon gered worden. Volgens het zeggen der bewoners kon er, toen de brand uitbrak, geen vuur in huis aanwezig zijn geweest; de oorzaak van dit ongeluk ligt dus in het duister.

Een toezending.

In het Februari-nummer van het *Boletin Salesiano*, dat wij in dank ontvangen hebben, bevindt zich een belangrijke brief van den Zeereerwaarden Pater E. RABAGLIATI, die in December van het vorige jaar ook op ons eiland vertoefde. De lezing van *Una visita á los leprosos de Noruega* bevelen wij ten zeerste aan.

NEDERLAND.

Don Perosi's "Opwekking van Lazarus."

De uitvoering van het Oratorium "*La Risurrezione di Lazaro*" te Amsterdam had vele Amsterdammers en ook menig vreemdeling doen opgaan naar het Concertgebouw, den bekenden muziektempel der hoofdstad. Men had zich reeds lang te voren verheugd op de kennismaking met een der voornaamste scheppingen van den Italiaanschen priester, van wien niettegenstaande zijn zesen-twintig-jarigen leeftijd reeds zoo groote roep als componist was uitgegaan; en waarlijk, er is niemand, die na deze kennismaking zich teleurgesteld zal gevoeld hebben. Een rijk kunstwerk toch is deze "Opwekking," een heerlijk stuk religieuze kunst.

Men weet, dat het de woorden van het Evangelie volgend, de geschiedenis behandelt van Lazarus, wiens zusters Martha en Maria tijdens zijn ziekte en bode zonden tot Jesus, opdat Hij haar broeder zou komen genezen. Tot de komst van den Zaligmaker en het gaan van Maria tot Hem, loopt het eerste gedeelte, dat de componist besluit met een wonderschoonen kerkelijken lofzang. Behalve wat dezen laatsten betreft, is dit deel wel wat zwaar, om het bij het eerste hooren volkomen te bevatten. Men heeft niettegenstaande de wondervolle instrumentatie en het aangrijpende van sommige momenten, hier dan ook nog geen volkomen genot gesmaakt, mede om de wijze van uitvoering, die niet geheel onberispelijk was.

Het 2e gedeelte echter pakt den hoorder onmiddellijk. Men hoort de klacht van Maria tot Jesus, en leeft geheel mede in de droefheid van den Zoon Gods bij de smart der beide vrouwen, trouwens zoo roerend geschilderd in het Evangelie. En als dan Jesus, door het koor uitgenoodigd, nader treedt tot het graf en gebiedt, den steen weg te nemen, dan staat het geheel voor onze oogen en gevoelen we in deze hemelsche muziek als 't ware iets van de majesteit, waarmede Christus den gestorvene weder ten leven opriep. Ook de ontzetting, die zich van de menigte meester maakte, toen de doode te voorschijn trad, is ongeloofelijk schoon beschreven. Gelijk bij het eerste deel is weder het slot een kerkelijke hymne en een dankkoor. Vooral de hymne maakt veel indruk.

Dit over het stuk. Wat de uitvoering betreft, zij was stellig over het algemeen zeer te prijzen. Toch kon het koor in het eerste gedeelte niet geheel voldoen en was ook de heer Contini, de bas, nog al onzeker. De dames Barghi en Pecchini zijn zeker voortreffelijke zangeressen en hadden zich geheel in haar partij ingewerkt, wat men niet zou kunnen zeggen van den tenor, den heer Ferrari, die met zijn fraai geluid niet kon goed maken, dat hij vooral het eerste deel niet geheel machtig was. In het bijzonder echter Lunardi, de baryton, die de Christuspartij zingt, is een zanger met buitengewone stemmiddelen en een haast éénige voordracht. Nog eens, de uitvoering als geheel viel zeer te prijzen en toonde overduidelijk, over welke voortreffelijke krachten dit Opera-gezelschap beschikt. Maar daarbij hebben deze zangers uit het Zuiden iets van dien heerlijken gloed van hun zonnig land, en geven zij een heel bijzondere bekoring vooral aan de muziek van een landgenoot, dien zij natuurlijk 't best begrijpen en verstaan.

Een kostbare getuigenis.

Bij de aanvaarding van zijn hoogleeraars-ambt te Utrecht heeft prof. B. G. Kouwer in zijn inaugurale rede eenige opmerkingen gemaakt, die ook in wijder kring bekendheid verdienen, omdat de spreker een man is van jarenlange practijk in het vak, dat hij thans zal onderwijzen. Sprekende nl. in het bijzonder over de groote groep van zenuw- en zielsziekten, vooral bij vrouwen, zeide prof. Kouwer dat de ziekten op onrustbarende wijze toenemen met den gang der beschaving. En als oorzaken noemde hij, volgens het verslag in de *Alma Mater* — de lagere school, examens, "struggle for life"—verveling van wie zich geen bestaan kan of behoeft te scheppen, onhygiënische levenswijze, behoefte aan weelde, verkeerd vermaak, "een onbeteugelde litteratuur, die verlies van godsdienst en moraal brengt" enz. enz.

BUITENLAND.

Rome.— De *Osservatore* bevestigt nog eens zoo beslist mogelijk, dat de Czaar Zijne Heiligheid met de meeste voorkomendheid tot de vredes-conferentie heeft uitgenoodigd, zonder dat deze een enkelen stap heeft gezet.

Het Pauselijk orgaan kan zich zeer goed de ontstemdheid van den Italiaanschen koning begrijpen, ofschoon deze, genomen de zonderlinge wijze, waarop hij ten troon kwam, zich op dergelijke vernederingen kan verwachten.

—De *Osservatore* meldt, dat het Concilie der Zuid-Amerikaansche Bisschoppen op H. Drievuldigheids-Zondag zal worden geopend.

— Bij gelegenheid eener audientie, die Z. H. Paus Leo XIII en Duitsch-Amerikaansch geestelijke, tevens redacteur van een groot katholiek tijdschrift, verleende, zwaaide Z. H. de katholieke pers den volgenden lof toe:

"Ik acht de pers, in zoover zij geheel en al ons standpunt inneemt, als het geschiktste middel om godsdienst en geloof weer ingang te doen vinden in die kringen, die, wel is waar, voorgeven katholiek te zijn, in werkelijkheid het echter slechts in naam zijn. De katholieke pers dringt vaak tot daar door, waar het den zielzorger onmogelijk is te geraken. De kring van lezers van een katholiek blad strekt zich immers niet alleen uit tot de inteekenaren en dier vrienden, maar tot ieder, die zulk een blad of slechts een deel er van in banden krijgt. Dit geldt, wel is waar, ook even goed voor de onze heilige zaak vijandige bladen; maar dikwijls toch weegt een enkel goed zaadkorreltje van onze zijde—wanneer het op de rechte plaats neervalt — op tegen een schepel vol vergiftigde tarwe, zooals de anti-katholieke pers rondstrooit.

Frankrijk.— De *Daily Telegraph* ontving een correspondentie uit Cayenne, waaraan het volgende is ontleend:

De *City of Tangiers*, acht knoopen loopende, had twee uur noodig voor de reis van de Iles du Salut naar Cayenne. Voorbij het duivelseiland gaande, op een afstand van min-

stens drie mijlen, overeenkomstig de voorschriften, was ik in staat om met mijn verrekijker de woning van de bewakers en de hut van Dreyfus te zien. Ik dacht dat ik er iets zou veranderd vinden, of, om duidelijker te spreken, de discipline minder scherp zou zijn geworden. Maar niets daarvan; want de dubbele barrière van palen is er nog altijd en ik kon vijf bewakers zien, die rondom de gevangenis op wacht stonden; en het kanon was op ons schip gericht.

Te Cayenne bewaren de officieele personen de meest strikte geheimhouding over de Dreyfus-zaak. Gedurende de eerste vijf dagen van mijn aankomst legde ik een bezoek af aan den heer Roberdeau, gouverneur van Guyana. De gouverneur was driftig, omdat er beweerd was, dat hij zou hebben gezegd, dat Dreyfus aan cellulaire opsluiting was onderworpen. "Ik heb nooit iets van dien aard gezegd," merkte hij op, "om de eenvoudige reden, dat Dreyfus nooit aan zulk een behandeling onderworpen is geweest. Wat ik gezegd heb en wat ik herhaal, was en is, dat hij om het feit alleen van zijn gevangenschap op het Duivelseiland, kan beschouwd worden als veroordeeld te zijn tot cellulaire gevangenisstraf, omdat de voorzorgsmaatregelen, welke door het bestuur zijn genomen, eischen, dat de gevangene steeds wordt bewaakt en niet alleen mag wandelen.

"Dreyfus doet," aldus vervolgde de gouverneur, "wat hij wil in zijn gevangenis. Hij eet, rookt en drinkt wanneer en zooveel het hem behaagt. Hij mag alleen maar niet te Cayenne komen of naar Frankrijk terugkeeren.

"Ik verneem, dat Dreyfus eenigen tijd geleden ziek is geweest. Zijn zedelijke moed schijnt verminderd of hem geheel verlaten te hebben, sedert hij heeft vernomen, wat er in de laatste drie maanden in Frankrijk heeft plaats gehad. De eerste officier van gezondheid heeft zich driemaal de moeite getroost, om naar het Duivelseiland te gaan, teneinde den gevangene te onderzoeken. De eerste en tweede maal bleek de ziekte een gevolg van zwakte, gepaard met maagziekte. De derde maal, 8 Januari, leed hij aan dyssenterie. Die ziekte is hij nog niet te boven."

Duitschland. — De opvolger van Bismarck in het rijkskanseliersschap heeft dezen niet lang overleefd; graaf Caprivi is op zijn landgoed Skyren bij Crossen overleden. Sedert hij zich uit het politieke leven terug had getrokken, leefde hij daar zoo goed als vergeten.

Georg Leo von Caprivi was den 24sten Februari 1831 te Charlottenburg geboren en kreeg een militaire opleiding.

Na Bismarck's ontslag in 1891 benoemd tot rijkskanselier, Pruisisch minister-president en minister van buitenlandsche zaken, wist hij door zijn kalmte en zijne pogingen om alle partijen zooveel mogelijk tot politieken arbeid te vereenigen, in den beginne algemeen vertrouwen in te boezemen.

Het verdienstelijkst heeft Caprivi zich echter gemaakt door de energie waarmede hij de handelstractaten met Oostenrijk-Hongarije, Italië, België en later in 1894 met Rusland verdedigde en aangenomen wist te krijgen; de Keizer erkende zijne verdiensten in dezen door hem den graventitel te verleenen, maar van den anderen kant haalde Caprivi zich er den doodelijken haat van de agrariërs mee op den hals. Toen de Keizer in 1892 de schoolwet van den minister van onderwijs, graaf Zedlitz, dien Caprivi gesteund had, moest laten vallen wegens het verzet van liberale partijen, verzocht Caprivi ontslag uit zijn ambten en waardigheden; de Keizer verleende hem alleen ontslag als Pruisisch minister-president, maar hij bleef aan als rijkskanselier en minister van buitenlandsche zaken.

Nadat Caprivi in 1894 het handelstractaat met Rusland bij den Rijksdag er door had gekregen, werden de aanvallen van de agrarische conservatieven op zijn beleid al hoeger hoe vinniger, en toen er in October 1894 verschil van meening tusschen hem en den Pruisischen minister-president graaf Eulenburg ontstond over de maatregelen tegen den Umsturz, kreeg Caprivi den stoot, die nog noodig was om hem te doen vallen. Het conflict eindigde met het aftreden van Caprivi en Eulenburg samen. Sedert heeft men in de politiek weinig of niets meer van Caprivi gehoord.

Omtrent de laatste levensdagen van Caprivi wordt nog meegedeeld, dat hij reeds driekwart jaar ernstig lijdend was. Op het laatst was zijne spraak verlamd en kon hij zich niet meer bewegen, zoodat men vermoedt, dat hij eene hersenziekte had. Zijn toestand was echter alleen bekend aan enkele ingewijden, omdat Caprivi volkomen afgezonderd leefde op zijn klein landgoed, waar hij, met zeer bescheiden geldelijke middelen, zich zooveel hij nog vermocht met zijne boeken bezig hield.

—De Rijksdag heeft het voorstel van het Centrum om de Jesuïetenwet in te trekken in eerste en tweede lezing aangenomen.

Engeland.—De troonrede met welke de zitting van het Engelsche Parlement werd geopend, vangt aan met de gebruikelijke mededeeling, dat de betrekkingen met de buitenlandsche mogendheden van vreedzamen aard zijn. Verder wordt gewag gemaakt van de operatiën in Soedan, den stand der zaken op Kreta en de uitnoodiging van den Czaar voor de vredesconferentie, welke aangenomen is. Daarna wordt onder betuigingen van diep leedwezen gesproken van den moord op de Keizerin van Oostenrijk en de waarschijnlijke noodzakelijkheid aangeroerd, dat er eene wijziging der Engelsche wetgeving betreffende de anarchisten worde voorgesteld. Eindelijk wordt medegedeeld, dat er wetsontwerpen zullen worden ingediend in zake inrichting van het gemeentelijk bestuur van Londen en tot regeling van het middelbaar onderwijs.

De liberale partij heeft in het parlement aan den vooravond een vergadering gehouden tot het verkiezen van een leider. De druk bezochte vergadering bleek eensgezind en nam met eenparige stemmen een paar motiën aan, waarvan de eene strekte om Campbell Bannerman te benoemen tot opvolger van Sir William Harcourt als leider van de partij in het Lagerhuis, terwijl in de andere motie, aan die eerste voorafgegaan, aan Harcourt de hartelijkste dank wordt betuigd voor de door hem aan de partij bewezen diensten. Op die motie werd, mede met algemeene stemmen, nog een door Atherley Jones voorgesteld amendement aangenomen, strekkend om uitdrukking te geven aan het volle vertrouwen van de partij in Harcourt. De benoeming van Sir H. Campbell Bannerman werd voorgesteld door Sir Joseph Pease, en gesteund door verschillende aanwezigen, zelfs ook door Labouchère, die Bannerman gelukwenschte. Na de verkiezing hield de nieuwe leider der partij eene redevoering om zijn dank te betuigen, waarin hij krachtig pleitte voor de eenheid der liberale partij. Die rede maakte een gunstigen indruk en werd luide toegejuicht.

Oostenrijk. — De Oostenrijksche *Staatscourant* bevat een eigenhandig schrijven van den keizer aan den eerste-minister, betreffende de verlenging van de bestaande verhouding der aandeelen van de beide deelen der monarchie in de gemeenschappelijke uitgaven voor den tijd van een jaar. Bovendien bevat het blad een keizerlijk besluit tot verlenging van de overeenkomst tusschen Oostenrijk en Hongarije tot 31 December 1899; verder worden 3 voorloopige twaalfden der Oostenrijksche begrooting door een keizerlijk besluit vastgesteld en wordt een krediet van 16.000.000 florijnen geopend om den nood te lenigen in de provinciën des rijks die door rampen getroffen zijn.

— In Oostenrijk loopen geruchten betreffende een aanstaande kanselierskrisis. Volgens den Weener correspondent van de *Indép. belge.* zou n. l. de onlangs in de *Wiener Abendpost* gepubliceerde nota, waarin de philippica van graaf Thun tegen de uitzettingen van oostenrijksche Slaven in Duitschland, zoogenaamd werd "toegelicht", als de voorbode zijn te beschouwen eener verzoeningspolitiek tusschen beide landen en als een krachtige bevestiging van het duitsch-oostenrijksch verbond. De oorzaak van de onaangename verstandhouding, die een oogenblik tusschen de kabinetten van Weenen en Berlijn geheerscht heeft, de oostenrijksche minister-president, zou noodzakelijk van het tooneel moeten verdwijnen en in zijn val eveneens onvermijdelijk medesleepen den minister van Buitenlandsche Zaken en kanselier graaf Golochowski de Goluchowo. Want ofschoon deze algemeen beschouwd wordt als een der meest bekwame diplomaten van Oostenrijk, heeft hij zich in hooge kringen te Weenen tal van vijanden gemaakt door de onafhankelijkheid waarmede hij, naar men zegt, gewoon is de zaken van zijn departement geheel volgens eigen inzichten te besturen. Bij die vijanden te Weenen komen zich thans nog die te Berlijn voegen. Deze laatsten verwijten hem een aan Duitschland vijandig gezinde houding in de quaestie der uitzettingen en maken hem mede verantwoordelijk voor Thun's uitdagende verklaring, dat de minister van Buitenlandsche Zaken niet van zins zoude zijn, het bij diplomatieke betoogen, die in den regel toch niets helpen, te laten, maar, indien de uitzettingen bleven voortduren, krachtig verweer tegenover verweer te stellen.

Er zal dus moeten worden omgezien naar een anderen titularis voor 's kanseliers portefeuille, naar een man, die meer toeschietelijkheid toont, zoowel tegenover het hof te Weenen als jegens de staatslieden te Berlijn. Men spreekt zelfs van Golochowski's en Thun's vervanging door twee leden van de duitsche oppositie en brengt daarmee het feit in verband, dat sommige, overigens verwoede obstructionisten, zich in de laatste dagen minder onhandelbaar toonen. Hoe onwaarschijnlijk deze veronderstelling ook schijne, in Oostenrijk is thans alles mogelijk. Eén zaak dient niet vergeten worden: dat de geruchten van ministerieele crisissen behooren tot de periodieke verschijnselen, en in zeer veel gevallen het resultaat zijn van meer handig saamgeknutselde dan op voldoenden grond berustende conjecturen.

—Uit Weenen wordt geschreven:

Dr. Konstantinos Christomanos, de eenvoudige student die op zekeren avond van de Keizerin de boodschap kreeg, of hij niet met haar Grieksch wilde komen praten en haar op haar lange wandelingen vergezellen, heeft een dagboek uitgegeven, waarvan het eerste deel verschenen is. Het is een allerinteressantst boek, omdat het ons een blik vergunt in het gecompliceerde en altoos sombere gemoed der keizerin. Haar uitingen zijn diepzinnig en vol pessimisme, maar verraden tevens den gedachtengang eener hoog ontwikkelde vrouw.

Onder het friseeren, dat wegens haar dik en overvloedig haar wel twee uur duurde, vertaalde de keizerin met Christomanos Shakespeare in het Grieksch, waarbij dan van tijd tot tijd de keizer verscheen, dien zij zoo zeer beklaagde, omdat hij zich met de politiek moest bemoeien. Voor dat vak had zij als fijngevoelige vrouw een diepe minachting.

Niet minder typisch was de eerste ontmoeting met Christomanos. Deze had plaats in den tuin op een afgesproken plaats. Kort daarop verscheen de keizerin, zooals altijd in het zwart, en toen Christomanos verlegen eenige volzinnen stamelde, waarin hij haar voor de groote eer bedankte, sneed zij dien woordenvloed dadelijk af met den uitroep: "Hoe mooi klinkt dat alles toch in het Grieksch!" Een ander maal wandelde zij in een weer, waarin men geen hond of kat naar buiten zou sturen, drie uur lang in het park van Lainz. "Als mijn hofdames mij thans zagen, zouden zij mij voor stapelgek houden, dat ik door weer en wind loop, in plaats van lekkertjes in de Hofburg te blijven." zei ze. Maar ze vond dat haar zulk weer goed deed. Het gaf haar de gewaarwording alsof het speciaal voor haar gemaakt, of het haar eigendom was, waarop niemand recht had.

De keizerin, opgevoed aan het Starnbergsche meer, had een diep gevoel voor de poëzie van het water. En uit die voorliefde voor het meer is later die voor de zee geworden. "Zie," zeide zij eens van haar park op twee witte wolken wijzende, die na op den top van een berg te hebben gezweefd, langzamerhand naar den zeespiegel daalden, "zie, die wolken zijn als ik; zij willen ook naar de zee, om van de vermoeienissen der reis uit te rusten. De zee is als een ontzaglijke moeder, aan wier borst men alles vergeet." Zij had de natuur en haar schoonheden hartstochtelijk lief.

Van Genève hield zij bijzonder veel. Altijd voelde zij zich tot die stad aangetrokken "Is het niet merkwaardig," zeide zij eens, "dat ik, als ik in Zwitserland ben, geen verlangen heb naar de bergen? Misschien wel omdat andere menschen het hebben. Dan ga ik liever wat in de steden flaneeren. Vooral in Genève. Daar ben ik het liefst, omdat ik daar onder de kosmopolietische bevolking verdwijn. Dat geeft mij een illusie van den waren toestand der wezens. En een andermaal vraagt zij; "Weet ge waarom ik zoo graag incognito reis? Omdat ik als de aarde en de zee zou willen doen. Want de namen welke de menschen aan die twee geven, gelden alleen voor hen. De aarde en de zee behouden toch hun anonimiteit, en waar zij het vrijste en eenzaamste zijn, schieten de menschen met hun benamingen toch te kort."

Over haar omgeving sprekende zeide Christomanos eens, dat haar hofdames haar wel zeer lief moesten hebben, en haar met grooten eerbied bejegenden, waarop het bittere antwoord volgde: "Omdat zij altijd iets van mij verwachten."

Uit dergelijke staaltjes, waarvan het zeer lezenswaardige boek vol is, krijgt men den indruk dat de Keizerin een hoog begaafde vrouw was, die een zieleleven leidde, welks bloemen zij slechts aan weinige uitverkorenen, die haar begrepen, openbaarde, en wier fijnbesnaarde ziel een afschuw had van de vulgaire publiciteit harer positie en het vuil der dagelijksche dingen.

Amerika. — Uit Washington wordt gemeld — aldus de *Times* — dat de Amerikaansche regeering onaangenaam getroffen is door het feit dat de Spanjaarden de stad Ilo-Ilo op de Visayas-eilanden hebben overgelaten aan de opstandelingen. De regeering is vast besloten, het gezag der Amerikanen over de Philippijnen te handhaven en, zoo noodig, de rebellen met geweld tot onderwerping te brengen. Als Ilo-Ilo niet aan de Amerikanen wordt gegeven, dan zullen dezen het nemen.

De logica van Uncle Sam schijnt onder de vreugderoes der zegepraal bedenkelijk geleden te hebben. Niet alleen dat hij de Spanjaarden van de Philippijnen verjaagt, maar hij verlangt nu ook dat de verjaagden hem zullen helpen, zijn buit tegen derden te verdedigen, en is, zoowaar "onaangenaam getroffen" als zij er de voorkeur aan geven de knoken hunner soldaten niet te wagen ten genoege van hun vijanden. Hoe moeten de arme Spanjaarden het hem toch naar den zin maken? Portorico en Cuba moesten zij, onder de grootste moeilijkheden, hals over kop ontruimen, op de Philippijnen mogen zij blijven tot het Uncle Sam belieft hen ervan te berooven. In deze manier van handelen ligt een naïveteit, waartoe slechts het Jingo- en Yankee-dom voeren kan!

Uit een telegram van generaal Otis te Washington ontvangen, blijkt, dat de Amerikaansche kolonel Potter zich met een snelvarend schip naar Ilo-Ilo had begeven, ten einde zich in verbinding te stellen met generaal Rios. Deze had de stad juist op dienzelfden dag ontruimd, zoodat Potter te laat kwam, toen Aguinaldo's vlag reeds boven de stad uitwoei. De Spanjaarden hadden ook op de zuidelijke eilanden alle garnizoensplaatsen verlaten, behalve Tambo-

ango en Mindanao. Het feit, dat ook de havens door hen ontruimd zijn, heeft zonder twijfel de plannen van het ministerie van Oorlog te Washington zeer bemoeielijkt. Dat binnen eenige dagen rondom Ilo-Ilo gebeurtenissen van beteekenis zullen plaats grijpen, kan als zeker worden aangenomen.

—De Roomsch-Katholieken in de steden van Noord-Amerika: New-York telt op het oogenblik 850.000 katholieken, meer dan de helft van haar bevolking: Chicago 650,000; Boston, de oude veste der Puriteinen en Presbyterianen 600 000; Philadelphia 460.000; New-Orleans 325.000; Milwaukee 250.000; Baltimore 240.000; San Francisco 225,000; St. Paul (Minnesota) 212.000, Cincinnati 190.000.

ADVERTENTIEN.

Uit de hand te koop

de plantage **"PARERA"** gelegen in het 2e district van dit eiland.

Voor nadere informatiën vervoege men zich bij J. B. GORSIRA of M. B. GORSIRA.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1896, onder N°. 2218 G t/m N°. 7186 G, zal plaats hebben op Donderdag den 23sten Maart a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde inresten.

Curaçao, den 1sten Maart 1899.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar- en Beleenbank,* esta esnan for di 1 di Juli té 31 di December 1896 bao di N°. 2218 G té N°. 7186 G, lo toema lugá dia Huebes 23 di Maart i dianan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di binga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 1 di Maart 1899.

President,
M. P. CURIEL.

De Curaçaosche Hypotheekbank.

Ultima advertencia.

Debedónan di interest atrasá na e Banki aki ariba mencioná ta adverti koe promé koe fin di Maart 1899, nan debe di interest no por pasa mas koe 3 loena. Esnan koe falta di paga ta exponé na cobro judicial.

Curaçao, 9 Februari 1899.

Na nomber di Bestuur,

A. W. NEUMAN Fz.
Administrador.
JAN EVERTSZ,
Secretario.

LEEST DIT!!!

Wij hebben de eer het geëerde publiek in kennis te stellen, dat wij benoemd zijn tot eenige agenten voor den verkoop van **Lans' extra Stout**, op Curaçao.

Dit bier heeft eene wereldberoemde vermaardheid verworven en wordt door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en door de meeste van dit eiland aan gezonden, zieken en herstellenden voorgeschreven.

Wij zijn tevens uitsluitend agenten voor den verkoop van een van de beste en goedkoopste lager-biersoorten, die in Curaçao geïmporteerd worden, nl. het merk **"El Ciervo"**—gerecommandeerd wegens het geringe alcoholgehalte en den aangenamen smaak.

De Lannoy & Co.
BOTICA CENTRAL.

Attest betreffende de scheikundige expertise van

LANS' EXTRA STOUT:

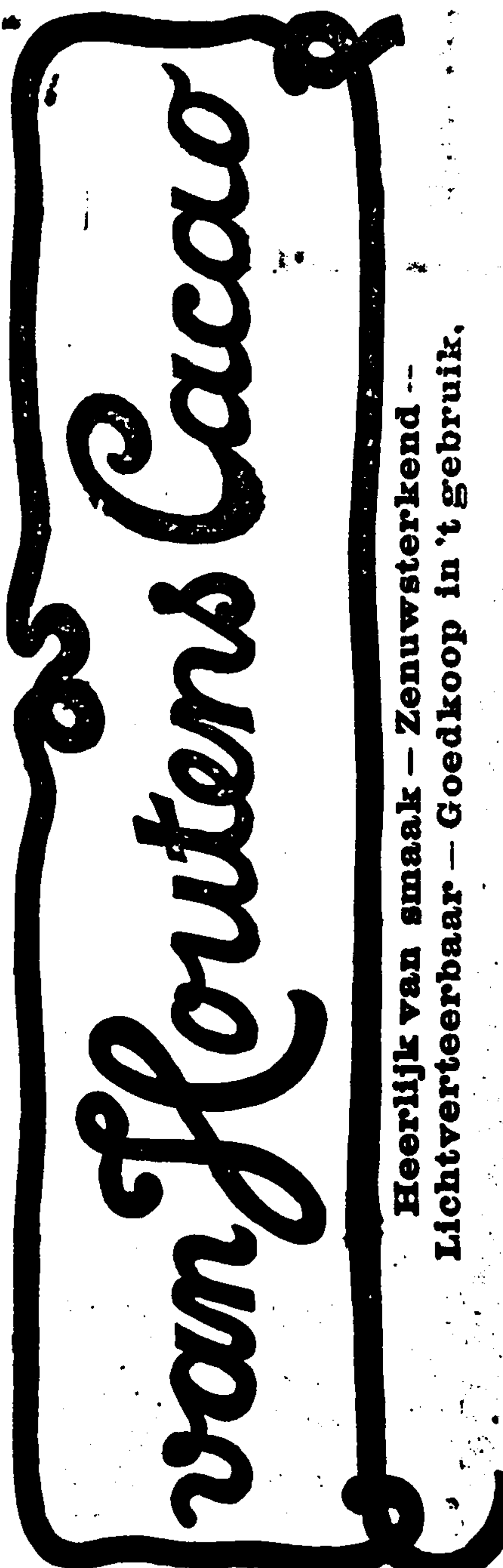
SOORTELIJK GEWICHT 1.035
Alcohol gehalte (in volum proc).. 4,5 %
Extract gehalte.................. 9,88 %
Gehalte aan minerale bestanddeelen........... 0,23 %
" " niet vluchtige zuren (als melkzuur) 0,24 %
" " vluchtige zuren (als azijnzuur)........ 0,025%

Abnormale bestanddeelen zijn niet geconstateerd.

Het "Stout" voldoet aan de eischen, welke aan een deugdelijk fabrikaat gesteld moeten worden.

De verhouding van extract tot alcoholgehalte is als zeer gunstig te beschouwen.

w. g. DR. VAN HAMEL ROOS & HARMENS.
Amsterdam.

Gramática Papiamento

DOOR

ALFREDO F. SINTIAGO.

á 50 ct. per exemplaar, te bekomen in den Boekhandel van de Heeren A. Bethencourt en Zonen, of ten huize van den schrijver, Willemstad, Kerkstraat N° 195.

LA SANGRE ES LA VIDA.

La ausencia de curpúsculos rojos, principio vivificador de la sangre, produce la enfermedad que se llama Anemia. Se nota en las caras y manos pálidas y labios sin sangre y es muy común en las mujeres. El enfermo siente debilidad ó flojez general, condición que predispone el cuerpo á todo género de enfermedades y que requiere un remedio de eficacia probada. La legítima

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa parece adaptarse especialmente á la producción de los glóbulos rojos, siendo esa una de las propiedades que hacen del aceite de hígado de bacalao un agente terapéutico de tanto mérito y de aplicación tan constante en la Medicina. Los hipofosfitos son grandes tónicos y ayudan á la pronta recuperación de las fuerzas y de la vitalidad. La Emulsión de Scott es lo mejor para los niños. Con su uso se desarrollan fuertes y robustos. Es grata al paladar.

De venta en las Boticas. Cuidado con las falsificaciones é imitaciones.

Scott y Bowne, Quimicos, Nueva York.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

Fotografía Soublette.

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO
de 8 A. M. — 4 P. M.

DE INTEEKENING

is opengesteld op den

"Diccionario Papiamentoe-Hoelandés i Hoelandés-Papiamentoe

DOOR

ALFREDO F. SINTIAGO

TIJD-TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen

NEW-YORK.

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1899.		Caracas		Philipp^s		Caracas		Philiph^s		Caracas		Philiph^s	
Vertrekt van NEW YORK....	Zaterdag	Jan.	14	Jan.	28	Feb.	11	Feb.	25	Maart	11	Maart	25
Doet SAN JUAN aan........	Donderdag	„	—	Feb.	2	„	—	Maart	2	„	—	„	30
" PONCE „.........	Donderdag	„	19	„	—	„	16	„	—	„	16	„	—
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	„	21	„	4	„	18	„	4	„	18	April	1
Vertrekt van „	Zaterdag	„	21	„	4	„	18	„	4	„	18	„	1
Komt aan te LA GUAYRA..	Zondag	„	22	„	5	„	19	„	5	„	19	„	2
Vertrekt van „ ..	Woensdag	„	25	„	8	„	22	„	8	„	22	„	5
Komt aan te PTO. CABELLO	Donderdag	„	26	„	9	„	23	„	9	„	23	„	6
Vertrekt van „	Vrijdag	„	27	„	10	„	24	„	10	„	24	„	7
Komt aan te CURAÇAO	Zaterdag	„	28	„	11	„	25	„	11	„	25	„	8
Vertrekt van „	Zondag	„	29	„	12	„	26	„	12	„	26	„	9
Doet LA GUAIRA aan	Maandag	„	30	„	13	„	27	„	13	„	27	„	10
" PONCE aan..........	Woensdag	„	—	„	15	„	—	„	15	„	—	„	12
" SAN JUAN aan........	Woensdag	Feb.	1	„	—	Maart	1	„	—	„	29	„	—
Komt aan te NEW-YORK....	Maandag	„	6	„	20	„	6	„	20	April	5	„	17

STOOMSCHIP "MERIDA."

Vertrekt van CURACAO	Zaterdag	Jan.	21	Feb.	4	Feb.	18	Maart	4	Maart	18	April	1
Komt aan te MARACAIBO	Zondag	„	22	„	5	„	19	„	5	„	19	„	2
Vertrekt van „	Donderdag	„	26	„	9	„	23	„	9	„	23	„	6
Komt aan te CURACAO	Vrijdag	„	27	„	10	„	24	„	10	„	24	„	7
Vertrekt van „	Maandag	„	30	„	13	„	27	„	13	„	27	„	10
Komt aan te MARACAIBO	Dinsdag	„	31	„	14	„	28	„	14	„	28	„	11
Vertrekt van „	Donderdag	Feb.	2	„	16	Maart	2	„	16	„	30	„	13
Komt aan te CURACAO	Vrijdag	„	3	„	17	„	3	„	17	„	31	„	14

SS. "HILDUR" en "SALAMANCA"

	Hildur		Salamanca		Hildur		Salamanca		Hildur		Salamanca	
Vertrekt van NEW YORK..........	Jan.	28	Feb.	11	Maart	1	Maart	15	April	1	April	15
Komt aan te CURACAO............	Feb.	6	„	20	„	10	„	24	„	10	„	24
Vertrekt van „	„	7	„	21	„	11	„	25	„	11	„	25
Komt aan te MARACAIBO.........	„	8	„	22	„	12	„	26	„	12	„	26
Vertrekt van „	„	12	„	28	„	17	„	31	„	18	Mei	2
Komt aan te CURACAO...........	„	13	Maart	1	„	18	April	1	„	19	„	3
Vertrekt van „	„	13	„	1	„	18	„	1	„	19	„	3
Komt aan te NEW YORK..........	„	22	„	10	„	27	„	10	„	28	„	12